

מַבִּית

שבועון קבוצת יבנה
י"ב בשבט תשע"ט
(18.1.19)

"וְהָיָה כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עָלָיו פְּלִגֵּי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעָלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ"
(תהילים א', ג')

שבת פרשת בשלח (שבת שירה)

צאת השבת - 17:42

כניסת השבת - 16:39

1336

שבת פרשת בשלח (שבת שירה)

ליל שבת

הדלקת נרות 16:39

רבע שעה
לאחר הדלי"ג
מנחה, קבלת שבת, תפילת ערבית ושיעורו של **אוריאל אסולין**

שבת

דף יומי בבית המדרש 07:00

תפילת שחרית / אחרי התפילה והקידוש יתקיים שיעורו של **בניה גרוס** 08:00

תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת 09:30

תהילים לנשים - בבית המדרש 13:00

תפילת מנחה גדולה 13:00

שיעור בספר תהילים בבית משפ' **נח חיות** 13:20

שעת הדלי"ג תפילת **מנחה קטנה** בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "**צורבא מרבנן**"

צאת השבת 17:42

13:30 – הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה
משק הילדים **סגור השבת** בשל פגעי מזג האוויר

מנחם אבא!

לחתן בר המצווה **עילאי צנחני**, להורים **יוסי וליאת** ולכל בני המשפחה.

לאביה וניר בטר להולדת הבן.

לנילי שליסלברג עם הודעתה המשמחת על כוונתה להינשא עב"ל **אייל סרי**. להורים **מרים**

ומרב ולכל המשפחה.

לחנה יעיר להולדת הנינה **סימא-לאה** נכדתם של **חזקי ויסכה**, ולנישואי הנינה **שחר**, נכדתם

של **עקיבא ושרה**, עם ב"ל **שלומי כהן**.

למלכה הקשר להולדת הנין, נכד **לדורון ועפרה**, בן **לרננה וסער**.

לאברהם ותרצה שטיין לבת המצווה של הנכדה **בת אל בת צורית ויונתן יהודה**.

זמני תפילות

מנחה – לימוד-ערבית בבית הכנסת בשעה 17:00

מנחה-ערבית בשכונה הצפונית בשעה 16:55

בשכונה הדרומית – מנחה – 16:30, ערבית – 20:15

זמן הנחת תפילין בשבוע הקרוב 05:45

"בשלח" – פרשת בר המצווה שלי / שמשון גוטליב

הוא שבסיני אני הוא שבכל מקום: "אֲנֹכִי ה' אֶל-הַיָּד". בצורות שונות מתגלה ה' לעמו כנוקם ונוטר וכאל מלא רחמים. במסכת תענית לומדים על הפסוק (י"ז י"ב): "וַיֵּדִי מִשָּׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיִּשְׂימוּ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ", ושואלת הגמרא, וכי לא היה לו למשה כר או כסת לשבת עליו?

אלא על כך אומר משה: היות וישראל שרוין בצער, אף אני אהיה עימם בצער. תכונותיו של מנהיג כמשה רבנו הצליחו להביא את העם לידי אמונה, כלומר לידי הסתכלות כלפי מעלה, וידע לנחם ולהשתתף בסבלו של העם.

אולי נבין מכאן גם את הפירוש על הפסוק: "וַיִּקַּח מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשָּׂם מִרְאשֵׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא". מפרש רש"י: התחילו האבנים מריבות. זו את זו אומרת: "עלי יניח צדיק את ראשו, זאת אומרת עליי יניח צדיק את ראשו". מיד עשאן הקב"ה אבן אחת וזהו שנאמר "וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שָׂם מִרְאשֵׁתָיו". כנראה אצל משה אבנים לא רבו... האומה הייתה מאוחדת ולכן "וַיִּחַלֵּשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת עַמְלִק".

וכך סיימתי את דרשת בר המצווה, אותה כתב אבי, יוסף ז"ל, לפני יובל שנים: "יתן ה' שבזכות כוחן של המצוות יגבר כח הלב על כוח הזרוע ונזכה לגאולה שלמה".

פרשת בר המצווה שלי היא פרשת בשלח, פרשה הכוללת בתוכה את שיא השאיפה של עם מדוכא לצאת מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה. מתיאור המשא ומתן בין משה ואהרון, שליחי ה', לבין פרעה מלך מצרים, ועקשנותו של השליט לשחרר את העם למרות עשרת המכות, שעדיין לא הצליחו לרכך את לב האבן, ועד לתיאור המזעזע של תבוסת המצרים "וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם". בראותם את נפלאות ה' נתמלא ליבם של ישראל הודיה וכפי שהכתוב ממשיך... "אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַה' וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֶר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאָה גָאָה סוּס וְרָכְבוּ רָמָה בָּיָם".

רש"י מפרש "אז ישיר" אז - כשראה והבין את הנס, עלה בליבו שישיר שירה. כלומר, אחרי התדהמה וההפתעה התעורר רצון להביע תודה לה' יתברך.

במדרש תנחומא לפרשת יתרו נאמר על הפסוק: "אֲנֹכִי ה' אֶל-הַיָּד" לפי שנראה להם הקב"ה **על הים** כגיבור עושה מלחמה ונראה להם **בסיני** כסופר מלמד תורה ונראה להם **בימי שלמה** כבחור ונראה להם **בימי דניאל** כזקן מלא רחמים.

אמר להם הקב"ה, לא בשביל שאתם רואים אותי דמויות הרבה תדמו שיש הרבה אלוהות, אלא אני הוא שבים אני

תעודות קק"ל בבית האדום

(לכבוד 100 שנה)

רובל. כרכי הספר מוצגים כיום לציבור במשרדי הקרן הקיימת בירושלים, ויש גם מאגר מידע המאפשר לערוך חיפוש ולמצוא את שמות האנשים שנרשמו.

בעיזבון של שפרה היו תעודות נוספות מהקרן הקיימת על שם אביה. תעודות שצייר אותם **ליאונרד פינקוף** בשנת 1934. **ליאונרד פינקוף** היה דוד של **רחל אניקסטור** מצד אמא, והוא נרצח במחנה הריכוז סוביבור. **פינקוף** גם צייר בהולנד את הכרזות של הקרן הקיימת. במסגרת התעודות שהיו בעיזבון הייתה גם תעודת הסיום של **מוריץ יעקב לוי** מבית הספר היסודי בליידן שבהולנד משנת 1904, וכן הדיפלומה שלו כאשר סיים את לימודי הרבנות. בנוסף, בגלויה שהוא קיבל מהקרן הקיימת יש תזכורת בנוגע ליום הזיכרון של **הרצל**. בגלויה הוא נשאל, האם הוא מוכן לממן נטיעת עץ לזכרו של **הרצל** ביער בארץ הקרוי על שמו, כדי לכבד את זכרו. התעודה היא משנת 1928.

אחרי ששפרה רון ז"ל נפטרה, אחת מבנותיה מצאה אצלה בחדר תעודה על שם **מוריץ יעקב לוי**. **מוריץ** היה אבא של שפרה, והוא שימש כנשיא הקרן הקיימת לישראל בהולנד. בתעודה כתוב, שקהילת אמסטרדם רשמה אותו בספר הזהב של הקרן הקיימת אחרי סיום כהונתו כנשיא. לפי מה שכתוב בוויקיפדיה, ספר הזהב של הקרן הקיימת לישראל הוא אוסף שמות של אישים וארגונים שתרמו תרומה נכבדה לתנועה הציונית. הרישום בספר מהווה אות הוקרה לנרשם, המקבל תעודה מפוארת המעידה על פועלו. הרעיון לספר עלה כבר בקונגרס הציוני הראשון שהתקיים בבאזל בשנת 1897. ההרשמה לספר נפתחה כעבור ארבע שנים עם הקמת קרן קיימת לישראל. הנרשם הראשון בספר אמור היה להיות **בנימין זאב הרצל** אבל הוא ויתר למייסד הקרן **צבי הרמן שפירא**. כמו כן נרשמו בו בנוסף על שניהם: **דוד וולפסון**, **משה מונטיפיורי**, **מקס נורדאו** ורבים אחרים. אגודות ציוניות ברחבי העולם עשו מאמצים לאסוף את הכסף הנדרש כדי לרשום את מקומם בספר הזהב. בספר נרשמו אלו שתרמו לקרן לפחות סכום מסוים של כסף. בשנת 1902 התרומה שזיכתה ברישום בספר הזהב עמדה על עשר לירות סטרלינג או מאה

באזור עזה, קבוצת אברהם שזה כפר עציון, 'אמונים' שזה היה עין הנצי"ב בנחלת יהודה, קיבוץ סעד שהיה אז כגרעין בהרצליה והיה מכונה 'קבוצת עלומים', וקיבוץ שלוחות שהיה בפרדס חנה. תעודה נוספת היא זאת שבה רשמו בספר הזהב את **דוד בן גוריון** עם פרישתו מהכנסת. בשם הקיבוץ הדתי רשם אותו בספר הזהב של הקרן

הקיימת, **יעקב צור**, אבא של **חיה גדיש**. יש בבית האדום גם תעודה המעידה על הסכם החכירה בין קבוצת יבנה לקרן, שחתומים עליה

שלמה נחליאל ושלמה אפרתי. בתעודה רשום שהקרן הקיימת מחכירה לקבוצת יבנה 2,200 דונם. כמו כן יש בולים שהדפיסה הקרן הקיימת, ומכרה אותם כדי לאסוף כסף לרכישת אדמות בארץ עבור שארית הפליטה שהגיעה מאירופה אחרי מלחמת העולם השנייה.

אשמח אם תבואו לבית האדום להתרשם מהתעודות במו עיניכם. להתראות! רשם מפי **ישיב תדהר**: **יוסי בן טולילה**

המציאה של התעודות האלה נתנה לי דחיפה לאסוף את כל החומר על קרן קיימת שהצטבר במהלך השנים במוזיאון הבית האדום.

אחת התעודות המעניינות ביותר שיש במוזיאון היא זאת של **אליקים ארנסט קלמוס**, אביה של **מרים אשר ז"ל**. הוא תרם

לקרן הקיימת לישראל בשנת 1910 מאה עצי זית לנטיעה בארץ. תעודה זו הייתה השישית בקרן הקיימת, מבין אלו שתיעדו תרומה דומה

בראשית דרכה של הקרן. המעניין בתעודה הזאת הוא, **שמרים** השתמשה בה כקרטון שהחזיק תמונה שהיא ציירה. רק לאחר פטירתה, כשהורידו את התמונה מהקיר, גילו בני המשפחה את התעודה. תעודה אחרת של הקרן הקיימת הנמצאת בבית האדום היא זאת שבה הקיבוץ הדתי רשם את **חיים וייצמן** בספר הזהב של הקרן במלאות לו שבעים. מדובר בתעודה משנת 1945, ורשומים בה קיבוצי 'הקיבוץ הדתי' מלפני מלחמת השחרור: טירת צבי ושדה אליהו, יבנה, בארות יצחק כשעדין הייתה

6" ספסל חנות המפעל

חנות המפעל, למכירה, מארזים חדישים
למכירה 6" ספסל ומארזים מיוחדים כרוח החם.
במכרה, 311 חנות

הערות על סדר היום / זאב ספראי

וזאת במקום נסיון להידבר. על כן אני מציע להעלות את הנושא מחדש, אך להציע הצעה אחרת, מגשרת. הפרטה של 50% והיתר - הקבוץ מסבסד. את גובה הסבסוד ניתן לשנות בעתיד בהצבעה רגילה. אני קורא לכל "שומרי הקיבוץ" ול"מפריטים" (שגם הם שומרי הקיבוץ), להתאחד סביב הצעה כזאת שמבטאת את דעת הציבור, כפי שההצעה הראתה. כך באה דעת המיעוט לביטוי מבלי שתהיה עריצות של המיעוט – שזה המצב היום.

הצורך בשני שליש נובע מהרצון שהחלטות מהותיות (בסדר גודל כזה "אדיר" של הפרטת פחות מאחוז מהתקציב), תתגבשנה בהסכמה ושדעת המיעוט תישמע. אך אסור שדעת המיעוט תקבע את ההתנהלות. אגב, זה המצב היום ברכב. הקיבוץ מסבסד 75% והחברים משלמים את היתר בשיטה שקבענו. השיטה בהפרטות לא צריכה להיות כן או לא, אלא כמה ואיך.

אני טוב יותר בכתיבה מאשר באיסוף 30 חתימות. האם מישהו ירים את הכפפה?

הערה שלישית - הפרטה

נושא ההפרטות עולה ועולה לדיון. כדאי להעלותו לבירור אמיתי. בירור אמיתי משמעו, לדעתי, הצבת אלטרנטיבות של

במהלך הדיון על הפרטת החצרנות, נדמה לי ששמעתי את המשפט "מעט מדי ומאוחר מדי". טוב, על החלק הראשון אפשר להתווכח. יש מי שרוצה לשמר את הקבוץ כשהיה, יש מי שרוצה לשנות מעט, ויש מי שרוצה לשנות הרבה. כל אחד ודעתו, כל דעה לגיטימית.

הערה ראשונה – ייאוש?

אבל מאוחר מדי? מה מאוחר? מהיכן הייאוש הזה? חיינו עד עתה טוב מאד. כרגע עומדים אנו בפני קשיים (מתי לא היו קשיים?). אנו פוגשים אותם כחברה חזקה עם מוסדות מתפקדים, חברים פעילים, חוסן כלכלי. וכן, יש בעיות. אבל למה הייאוש המלנכולי הזה? לי די נמאס לשמוע את ההתבכינות. אין לה כל הצדקה ובעיקר אין בה תועלת. באופן כללי עלי לומר שאני שומע פה ושם את מגמת ההתבכינות. זו כמובן בחירה של חבר זה או אחר. היא איננה תורמת לקידום הקהילה, או לשיח הציבורי.

הערה שנייה – החצרנות

בהצבעה עצמה לא הבעתי את דעתי. כתבתי "נמנע". (משום מה, אפשרות זאת לא הופיעה במפורש). נמנעתי משום שלי לא כל כך אכפת מה תהיינה התוצאות. אבל מתברר שרוב הציבור תומך בשינוי שהוצע. נוצר מצב של עריצות של המיעוט,

מעריך את המציאות נכון? לפיכך חייבים לתת לאותו מיעוט את הבמה ולאפשר להם לשכנע ולהביא את ההצעה להחלטת הציבור. עם ההצעות הנושא לא יירד מסדר היום, אבל יספק החלטה לחמש שנים. לשם כך צריך לקום צוות שיציע את המתווים האפשריים. מכל מקום אי אפשר לקיים משק עם ערבות הדדית ועם שותפות אם אין לדרך זו הסכמה רחבה.

א. הפרטה מלאה (נאמר 70%). מעבר לכך זה בלתי מעשי. ב. הפרטה מינורית (נניח של 40%), מבלי לפגוע במרקם החיים הקיבוצי. ג. מן הראוי גם להעלות להצבעה את ההצעה של שכר דיפרנציאלי. לדעתי יש מיעוט קטן שתומך בה, מיעוט צעקני (לעתים מתלהם), אני מעריך שזה מיעוט קטן. בבוא רגע ההכרעה, הרוב המכריע לא יתמוך בתוכנית כזאת. אבל אולי אינני

מעגל תפילה עם יצחק מאיר

שירה, ניגון, תפילה ושיחה
בדיבור חברים

חמישי | י"ח שבט | 24.1
אלום אידועים קבוצת יונה
בשעה 21:00

"משירת העשבים לתפילת האדם" ..

תשלום: בכובע כל אחת ואחד "ככל אשר ידבנו לכו"

שבת של חיבורים

בין המזרח לטעל המזרחי
לצעירי תנועת הקיבוץ הדתי | אילאי 45-25

שבת פרי תרומה

ג'ד' אדר א' תשע"ט | 8-9.2.2019

מהרו להרשם!
פרטים באתר הקיבוץ הדתי

נתראה

בית הספר – ראי או מגדלור? / הרב אילעאי (פורסם בדף הפייסבוק)

יש מחיר גדול ויקר. היא יוצרת פער גדול ומתמיד, בין הסטנדרט של הבית לזה של בית הספר. בין מוסד הדורש שלוש תפילות במניין, לבית שבו הולכים לבית הכנסת אולי בליל שבת, ובין תקנון המגדיר שציצית היא פריט חובה בתלבושת, לבין אבא שלא לבש ציצית מעולם.

לא פעם אני תוהה מה מתחולל בלבו של תלמיד מול הפער הזה. האם תלמידה המסתכלת על מורה שנראית כל כך שונה מאמא שלה, מצליחה לראות בה מודל לחיקוי, או שמראש היא יודעת שלעולם לא תהיה כמוה? ומה מבין תלמיד על בית הספר שלו, ביום שהוא קולט שאף אחד מהמורים המלמדים בו לא שולח אליו את ילדיו (ולא רק בגלל שאבא שלהם מלמד שס)?

נכון שהפער הזה לא חדש. במובנים רבים הוא קיים בחינוך הדתי מאז ומעולם. ועדיין נראה לי שבשנים האחרונות הוא נעשה חריף יותר. אם בדור הקודם היה מקובל שהורים נותנים גיבוי לדרישות המערכת, כיום ההורים נוטים פחות להתייבב לצידם של המורים. אם פעם הורה אמר לילדו: "תלמד מהר"מ שלך, לא ממני", היום זה כבר לגמרי לא ברור.

הפער בין החינוך שמקבל הנער הדתי בבית לזה שהוא מקבל בבית הספר הוא אתגר אדיר למערכות החינוך הדתי בימינו – בתפילה, בלימוד, בלבוש ואפילו בתרבות הבילוי ובסגנון הדיבור. פער עשוי להיות דבר חיובי ומפרה ואיני חושב שצריך שתהיה הלימה או התאמה מלאה ביניהם. אך פער גדול מדי לא יוצר מתח חיובי אלא מביא לנתק ולקרע. בית הספר צריך להמשיך להיות מגדלור, אך אני לא בטוח שאפשר לראות את החוף אם האור כל כך מסנוור.

בשנים האחרונות אני מזדמן לא מעט לערבי הורים בבתי ספר – כהורה, כמורה ובעיקר כמרצה. לפעמים מדובר בערב לימוד, לפעמים במסיבת סיום, פעם זו אסיפת הורים ופעם סדנת העשרה.

שמתי לב לתופעה מעניינת, שלא נתקלתי בה בשום בית ספר חילוני או חרדי, אך אני נתקל בה שוב ושוב בבתי ספר דתיים – יסודי או תיכון, אולפנה וישיבה, במיוחד אלו השייכים לאגף היותר "ליברלי". כשאני מתבונן בקהל ההורים והמורים של בית הספר ואיני מכיר אף אחד מהאנשים באולם, אני יכול לדעת בוודאות כמעט מוחלטת מי מורה ומי הורה.

ההסבר פשוט – בניגוד לבתי ספר חילונים וחרדים, בבתי הספר הדתיים שתיארת, המורים וההורים פשוט לא נראים אותו דבר. הציציות והמטפחות, הזקנים והשרולים, גודל הכיפות ואורך החצאיות מאפשרים לאתר בקלות ובמידה רבה של וודאות – מי הגיע כי יש לו ילד או ילדה בבית הספר, ומי הגיע לעבודה. זה כמובן מתחבר לעובדה שחלק גדול ממורי המוסדות הללו, בחרים לשלוח את ילדיהם למוסדות אחרים, שההורים שם דומים יותר למורים כאן.

דילמה חינוכית עתיקה שואלת האם בית הספר צריך להיות "ראי" או "מגדלור" – האם נורמות ההתנהגות שאלהן בית הספר שואף ומחנך צריכות לשקף את אלו הנהוגות בביתם של התלמידים, או שבית הספר אמור להציב רף שונה, גבוה ומקפיד יותר? הפער בין איך שנראים המורים לאיך שנראים ההורים (ויסלחו לי כולם) על השטחיות שבהיתפסות לפרט החיצוני הזה), הוא דוגמא להכרעה הברורה של החינוך הדתי, לפיו בית הספר הוא מגדלור. לא ראי. אלא שלתפיסה הזו, שאני שותף לה במידה רבה,

לעילוי נשמתה של יהודית ארליך ז"ל

יהודית ז"ל קירבה לנו את התורה. ככה טוב לנו לזכור אותה מדי שבת.

והנה ההסבר:

שיעבור גם דרך עזרת הנשים. לא תמיד היה פשוט עבורה להתרומם ולהתקרב (גם כי לא תמיד ידעה מראש אם ספר התורה יגיע או לא) אבל היא התעקשה על זכותה, ואנחנו זכינו.

יום השלושים למותה של יהודית ז"ל חל השבוע. עכשיו כאשר היא איננה אנחנו מבקשות מעל במה זו, בשמנו ובשם נשים נוספות הפוקדות את עזרת הנשים בקומה למטה, שספר התורה יעבור בסמוך לעזרת הנשים. בקשה זו נראית לנו פשוטה, והדבר מקובל בבתי כנסת רבים. לכן, אנו מציעות שמסלול הספר יעבור לידינו, לפחות פעם אחת (למשל בהכנסת ספר התורה) ושיהא זה לעילוי נשמתה של **יהודית ארליך ז"ל**.
טובה פניני ונעמה סולטניק

לפני מספר חודשים שונה מסלול ספר התורה בשבתות, כך שהוא עובר סמוך לעזרת הנשים, אך מבלי שהנשים יכלו להושיט יד ולנשק את התורה. יהודית ז"ל ביקשה מהגבאים שידאגו לכך שהחזנים יתקרבו קמעא, ויאפשרו לנשים היושבות למטה לנשק גם הן את ספר התורה, אם הן חפצות בכך, כמו הגברים.

לפעמים הגבאים זכרו זאת, לעיתים קרובות יותר הם שכחו. היו שליחי ציבור שלא היו זקוקים לתזכורת אלא ראו בזה דרך ארץ בסיסית וניגשו לעזרת הנשים (הרי אין בכך איסור או חידוש אלא "ואהבת לרעך כמוך" פשוט). לעומתם היו כאלה שלא חשבו על כך. יהודית פיתחה לה מנהג לברר מבעוד יום מי החזן ולפנות אליו בבקשה אישית, כדי

70 שנות בית הספר היסודי

לחברים שלום.

לרגל מפגש רעים לציון 70 שנות בית הספר היסודי, נשמח לקבל חומרים מקוריים לתערוכה שתוצג ביום זה: תמונות, תעודות, מחברות, עבודות וכיוצא בהם. את החומר אפשר להעביר **לשוש אשר** או למזכירות בית-ספר "עמיחי".

לוֹבָה וְיִשְׁנֵב ז"ל / נחמיה רפל

הקושי עמו מתמודד התלמיד. מורים רבים יודעים את החומר ושמחים ללמד, אך בודדים מגיעים לכיתה – כמו לובָה – מתוך הכרת ערכו של התלמיד כאדם, ועם אהבה עצומה לתלמיד כשותף. עבורה עצם הוראת המתמטיקה היתה מעשה בעל ערך חינוכי. לפני כ- 10 שנים חלתה לובָה, ורבים דאגו לשלומה בעת שהיתה מאושפזת תקופה ארוכה בטיפול נמרץ. לובָה התאוששה ממחלתה אך לא שבה ללמד. היא הצליחה להגיע לערב השקה ייחודי של חוברת שהוציא ביה"ס עם תרגומיה של לובָה לשירי משוררי "תור הזהב" בספרד, שירים שנכללו בתכנית הלימודים לבגרות בספרות. עבודת התרגום של לובָה מעברית לרוסית לא היתה בבחינת העברה מכלי אל כלי, אלא היתה זו יצירה חדשה, בה ניתן דגש על הפואטיקה השירית. החוברת הנאה שיצאה לאור ביזמתן של **אילה צרויה ז"ל ויהודית בר-יש"ע תבדל"א**, המחישה במעט את ההערכה והאהבה שעטפו את לובָה ע"י כל מכירה ומוקירה. **יהי זכרה ברוך.**

השבוע ליווינו למנוחת עולמים את לובָה, מוֹרָה למתמטיקה בבית הספר העל-יסודי. מוֹרָה אהובה, מוערכת ואף נערצת ע"י תלמידים רבים, הורים ומורים. לובָה עלתה לארץ במסגרת העלייה הרוסית הגדולה בנובמבר 1990, ומאז ראתה ביום עלייתה את יום הולדתה. ב"מרכז הרצוג" עברה לובָה הסבה ממורה בברית המועצות למורה במערכת החינוך של מדינת ישראל, ושם הבחינה **טובה אילן**, מנהלת המרכז באותן שנים, באישיותה המיוחדת של לובָה, והמליצה לנו לקלוט אותה כמורה בבית הספר. באותו זמן בדיוק הגיעו לבית ספרנו "ילדי ריגה", ואנחנו חיפשנו מורים דוברי רוסית להוראת מתמטיקה ומדעים. בהנהלת ביה"ס "עשינו אחד ועוד אחד", לובָה החלה ללמד מתמטיקה ופיזיקה ברוסית, המשיכה כמחנכת כיתת נעלי"ה, ואחרי-כן ריכזה את הוראת המתמטיקה בביה"ס השש-שנתי. בכל דרכיה הקסימה את כולם. מורי מתמטיקה רבים יודעים את המקצוע, אך בודדים מגיעים להבנה עמוקה של

בר המצווה של **דגן חפץ** בשבת פרשת "יתרו", "י"ט-כ' בשבט (25-26.1). **המסיבה** ביום רביעי, כ"ד בשבט (30.1).

מרפאה

אחות כוננת בשבת – אורית פרל

קבלת קהל - ד"ר קמינר

יום ראשון 16:00-14:30

יום שלישי 11:00-09:30

יום חמישי 09:00-08:00

השפוע
הקרוק

קבלת קהל - ד"ר דונסקי

יום ראשון 16:45-14:30

יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-09:30

יום חמישי 09:00-08:00 ו-15:30-14:30

בתאריך 6.2.19, יום רביעי ב' דר"ח אדר, המרפאה תהיה סגורה לקבלת קהל לאור השתתפות כל הנצוות בכנס מקצועי. במקרי חירום (חונ"ח) ניתן לפנות לאחות בית סביון. בריאות איתנה לכולם - דבורית אדר.

העמותה למען החבר הוותיק חבל יבנה

➤ מרכז יום - מדרשת ח"י - יום ראשון, תנ"ך עם חנה לבל בשעה 8:45, בנושא: ספר ירמיהו.

➤ סיור לגינה הקהילתית בגדרה בעקבות "נשים פורצות דרך", ביום שלישי, ט"ז בשבט, (22.1)

בהשתתפות גדי סימון ויוכי תשומה - מוזמנים להירשם בלוח המודעות.

מכירת בגדי נשים מבית אופנת "התחדשות"

המכירה תקיים במחסן הבגדים ביום שני, כ"ב בשבט (28.1)

בין השעות 16:00 ל-19:00 עפרה גוטליב.

אירועי תרבות בחודש שבט

❖ ביום שני, ט"ו בשבט, 21.1 משעה 16.00 - "ח'דה קשט"

הכנת אדניות מעץ, בהנחיית חברנו חן זלקינד ושתילת צמחים באדניות.

הרקדה לכל המשפחה עם מיטב שירי ארץ ישראל, כיבוד ברוח החג,

וארוחת ערב חודשית. מוזמנים להשתתף, ליהנות, לחוות וללמוד.

בהנאה רבה, ועדת התרבות

שני גנים / יונה וולך

וּלְגַן אֶחָד כָּל הַפְּרוֹת צִהְבִּים וּבְשָׁלִים וְכֵלּוּ עֵגֶל

וּלְגַן אֶחָד כָּל עֲשָׂבִים וְעֵצִים דְּקִים

וּכְשֶׁגֶן עֵגֶל מְרַגֵּשׁ גֶן דֶּק מְרַגֵּשׁ עֵגֶל

וּכְשֶׁגֶן דֶּק מְרַגֵּשׁ גֶן עֵגֶל מְרַגֵּשׁ דֶּק

וְגֵן עֵגֶל צָרִיד גֵן דֶּק

וְגֵן דֶּק צָרִיד גֵן עֵגֶל

וּבְגֵן עֵגֶל מִכָּל פְּרֵי עוֹלָם וַיּוֹרְדִים הַצְּנוּרוֹת

וּבְגֵן דֶּק סְמָלֵי הַכּוֹנִיָּם

וּבַצְּנוּרוֹת בָּאִים קוֹלוֹת הַפְּרֵי הַבֶּשֶׁל

וּבְגֵן הַדֶּק אֵין קוֹל

וַחֲגֹן הָעֵגֶל צָרִיד אֶת הַדְּמָמָה

וַחֲגֹן הַדֶּק נִכְסֵף לַקּוֹל

וּכְשֶׁמְרַגֵּשׁ גֶן עֵגֶל אֶת גֵן דֶּק

מִתְפַּשֵּׁט הַקּוֹל לְדַפְּנוֹת הַפְּרֵי וְלֹא עוֹלָה בַצְּנוּרוֹת

וַחֵי גֵן עֵגֶל אֶת חַיֵּי צוּרוֹתָיו

וּכְשֶׁמְרַגֵּשׁ גֵן דֶּק אֶת גֵן עֵגֶל

מִכִּים סְמָלָיו הַנְּכֹנִיָּם בַּפְּרוֹת הַנְּכֹנִיָּם וּמְנַגְּנִים

כֶּךָ מְנַגֵּן הֲגֵן הַדֶּק בְּדַמָּמָה בְּדַמָּמָה.

על השירים - יצחק מרוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"